

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

2. søndag efter påske

(Søndag er opstandelsens dag. Fra kirkens allerførste dage har kristne mødtes hver søndag for at fejre fællesskabet med den opstandne Kristus.)

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Jesus for hele verden

Jesus siger:

”Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.

Læsning fra Johannesevangeliet kapitel 10 vers 11-16

Hvilken hyrde foretrækker du?

Søndagsskolens Bibelbilleder var romantiske glansbilleder. I hvert fald i min søndagsskoletid omkring 1960. Det gjaldt også det hyppigt forekomne billede af Jesus med et lam over sine skuldre. En sukkersød fremstilling af hyrdens ellers hårde liv. Men det er blevet mit Kristus-billede, og jeg er taknemmelig over søndagsskolelærere, som gav mig det billede.

Der er sommetider mennesker, som siger, at de altså ikke tror på en gammel mand med langt skæg, som sidder på en sky. Rusland fejrer 60 året for opsendelsen af den første kosmonaut. Den ateistiske statspropaganda fremstillede i 1961, at Jurij Gagarin ikke så nogen Gud på sin 1 dages rejse ud i verdensrummet. Jeg tror nu heller ikke på en gammel mand på en sky. Jeg har fået nogle andre Guds billeder. Jeg tror på en mand på et kors. Jeg tror på den gode hyrde.

Det skyldes nok ikke kun en moderne kunstæstetik, at hyrden med fåret over sine skuldre er gledet lidt ud af vores billedverden. Moderne mennesker vil ikke være får i en flok. Moderne mennesker vil skille sig ud fra mængden. Vil markere sig som noget særligt. Vi vil ikke være en del af hjorten, ikke have nogen hyrde eller herre.

Men der vil altid være noget, som leder os. Mammon, penge er det klassiske bibelske eksempel. Penge er en hyrde som hellere end gerne fortæller os, hvor græsset er grønnest og livets mening findes. Individualismen er en anden hyrde. Troen på at enhver er sin egen lykkes smed styrer ofte vore valg, bestemmer, hvilken græsning, vi vil søge.

Jesus kalder disse andre hyrder for daglejere. De er ikke rigtige hyrder. Når ulven kommer, når det hele ramler, lader daglejerhyrden fårene i stikken. Behøver jeg at nævne den personlige grådighed forud for finanskrisen for at illustrere, hvordan hyrderne mammon og individualisme lod deres egne i stikken, da ulven kom.

Jesus flygter ikke. Jesus lader ikke nogen i stikken. Det er Ham, der gør os til en flok med gensidig omsorg og plads til den enkelte. En flok af sorte og hvide. En flok af stærke og svage. En flok, hvor Jesus bærer dem, der ikke selv kan gå, og alle andre støtter hinanden. Den Gud behøver man ikke rejse ud i verdensrummet for at finde. Troende mennesker kender til at blive hørt, når vi beder til Ham. Kender til at blive båret og komme gennem mørke dage, som synes uoverskuelige. Kender til at vide, hvad der er rigtigt og forkert i samlivet med andre mennesker. Jesus er den gode hyrde!